

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Гзп1 1/2021
10.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари извршног повериоца АА из ..., чији је пуномоћник Јованка Зечевић Анђелковић, адвокат из ..., против извршног дужника ББ из ..., ради извршења, одлучујући о захтеву извршног повериоца за преиспитивање правноснажне пресуде изјављеном против решења Основног суда у Зрењанину Ипв (И) 297/2014 од 18.11.2014. године, у седници одржаној 10.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев извршног повериоца за преиспитивање правноснажног решења Основног суда у Зрењанину Ипв (И) 297/2014 од 18.11.2014. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Зрењанину Ипв (И) 297/2014 од 18.11.2014. године, усвојен је приговор извршног дужника изјављен 27.10.2014. године, па је преиначено решење о извршењу Основног суда у Зрењанину И 3061/2014 од 15.10.2014. године, тако што је одбијен као неоснован предлог за извршење извршног повериоца од 15.09.2014. године којим је, на основу извршне исправе – пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6546/10 од 01.03.2012. године, ради исплате накнаде трошкова парничног поступка од 112.500,00 динара и трошкова овог извршења од 12.500,00 динара предложено да се одреди извршење забраном на 2/3 месечне зараде који извршни дужник остварује као запослена у „ВВ“ ДОО Зрењанин, Складиште хала Зрењанински парк и то: преносом – исплатом забрањеног износа извршном повериоцу на њен рачун и да се забрани привредном друштву „ВВ“ ДОО Зрењанин да извршном дужнику исплаћује забрањени део укупне месечне зараде, а извршном дужнику да тај део наплаћује и њиме располаже, и којим је предложено да извршење спроведе Основни суд у Зрењанину.

Против правноснажног решења донетог у другом степену извршни поверилац је поднела захтев за преиспитивање правноснажне одлуке.

Одредбом члана 10. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ број 31/11, 99/11, 109/13) прописано је да у поступку извршења и обезбеђења сходно се примењују одредбе Закона о парничном поступку, ако овим или другим законом није другачије одређено.

Испитујући дозвољеност захтева за преиспитивање правноснажне одлуке - решења, у смислу члана 421 и 422. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да захтев није дозвољен.

Наиме, захтев за преиспитивање правноснажне пресуде као правни лек предвиђен је чланом 421. до 425. Закона о парничном поступку. Одредбом члана 421. став 1. овог Закона, прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену Републички јавни тужилац може да поднесе Врховном касационом суду захтев за преиспитивање правноснажне пресуде. Ставом другим, трећим и четвртим истог члана, прописано је под којим условима и у којим роковима Републички јавни тужилац може поднети овај ванредни правни лек, као и поступање другостепеног суда по пријему захтева. Одредбе члана 422. до 425. ЗПП, прописују поступање Врховног касационог суда приликом одлучивања о захтеву.

У конкретном случају захтев није поднет против правноснажне пресуде донете у другом степену, нити је захтев поднело овлашћено лице, односно Републички јавни тужилац, из чега произилази да захтев није дозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 422. став 2. Закона о парничном поступку, у вези члана 10. Закона о извршењу и обезбеђењу.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић